

L'estaca - (Finalista 2009)

No és fàcil clavar una estaca. De primer caldrà sacrificar alguna peça de mobiliari que tinguem a mà: la pota d'una cadira o d'una taula ens poden valer (jo vaig optar per estellar un secreter —que sempre m'havia fet ràbia— a cops de destrat).

Això per començar. Però només som als prolegòmens. Després buscarem una superfície sòlida damunt la qual treballar la fusta. Fer-ho sobre el terra és incòmode i podríem malmetre'l; descartarem també les bases massa toves o flexibles. Un tronc o un tauló farien el fet (jo vaig servir-me de la taula de cuina que utilitzo per trossejar aliments).

Col·locarem la peça de fusta en posició vertical, i hi practicarem uns talls longitudinals d'esbiaix. Amb un ribot anirem rebaixant la superfície per aconseguir la forma cònica, aerodinàmica i afuada, que afilarem fins que quedi ben punxeguda (jo vaig acabar polint-la amb una llima: sóc perfeccionista).

Bé, ja tenim l'eina. Per comprovar-ne l'eficàcia, l'acostarem al palmell d'una mà, amb cura. Escombrarem les restes d'encenalls escampats pel terra (no costa res ser polit) abans de pujar al dormitori (la Camil·la dormia un son plàcid i havia perdut aquella pal·lidesa delatora). Farem el cor fort, no ens deixarem enganyar per les aparences. Endavant.

No és fàcil clavar una estaca, ja s'ha dit. Primer localitzarem el punt exacte, la intersecció de dues rectes imaginàries: una horitzontal que uneix els dos mugrons, i una vertical que s'enfila des del melic fins a la tràquea. Aquest és el punt exacte. Hi deixarem reposar la punta esmolada i, amb l'ajuda d'un estri pesat (jo vaig emprar un corró de cuina), descarregarem un cop sec, procurant que la trajectòria no se'ns esbiaixi i causi un sofriment innecessari. L'estaca, si ha estat ben confeccionada, llisca vencent la resistència dels ossos i traspasa el pit.

La tradició literària ens parla d'esgarips d'ultratomba, d'una desintegració en pols. Però la Camil·la va dessagnar-se, ben quieta, els ulls desorbitats, atònits, com si fos innocent, com si mai no m'hagués xuclat l'energia, la sang, l'ànima.

I què explicaré ara als policies?